

Horváth Benji

BALKÁN BORJÚ

mivel soha nem volt része háborúban,
becsülettel vágták ki útját a határ menti,
idegrelős szürkületben, ahol a folyóba fagyott
kutyák aztán megmutatják, ki is az az isten.
mert eljön az idő, amikor meg kell állnia
egyfeszt remegő, semmirekellő lábain.

most süllyednek sután az átmeneti rezervák:
egy felvágott hal, egy kézfejre tetovált koponya,
felfeszített kagyló, hideg, érdes medália.
akit csak úgy beszúrnak egy gombostűpárnába,
az nem volt soha katona: sötét fétisek lánya,
veszett közöny fia. az ilyet az ember minek tartsa.

szemében felszántott földek vérvirágai.
kímérten, reflektáltan kihúzni, lenyelni, kihányni
– de a tükörben élő tárgyak közelebb jönnek.
nézi gyermektestét a jövő bipoláris borja,
nézi, hogy akkor mi a dolga és mit vegyen fel,
ha fogyni kezd a levegő, és közeleg az ünnep.

FRONT

amióta nem hiszek benne, hogy hat rá a front,
szinte alig gyullad be a fülem. ma esik,
tegnap sütött a nap, tegnapelőtt sok szél, eső, kis nap.
tegnapelőtt b.-vel ereszkedtünk le a centrumba,
hasogatott a feje. mondtam, hogy anyám hitt a frontban,
én nem veszek róla tudomást. boldogabb vagyok tőle,
megtaláltam magam a szeszélyes frontváltozásokban.

b. azt mondta, ő már öreg, és meg kellene házasodnia.
arra gondolt, én még fiatal vagyok, és szinte házas.
én arra, hogy menekülni kéne, amíg nem késő.
méregettük egymást vigyorogva, felhorkant bennünk
az újtranszilvanista kisebbségi komplexus.
van közünk egymáshoz, de nincs időnk, mint aki
egyszerre állja a sarat és fújja a visszavonulót.

a környező mezőkön szarvast fognak maguknak
a levitézlett, macsó androgünök. ebszemű juhászok,
önmagukat szoptató anyafarkasok keresik a bárányt,
hogy beleöljék a jéghideg szerelemvödörbe.
a horizonton túl idegen háborúk füstje nyit fellegeket.
csak ragozzuk. nem veszünk róla tudomást.
azért vagyunk a világon, hogy valahol legyünk,

mondtam vagy ő mondta, és viszketni kezdett a fülem.
az adminisztrátorok fejcsóválva nézték a fejleményeket,
ahogy landoltunk a macskaköveken. világosan látszott,
hogy van bennünk valami, némi távolságtartás, laza
reflektáltság, erdélyinek erdélyi, de inkább ponyva,
mint szőnyeg. kint, a hátsó udvaron, az est ideje alatt
végig hangosan csapkodta az ajtókat a huzat.